DANSK BIBEL INSTITUT

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#03 — Juni 2021

Pinse

S.12

Siden den første pinsedag har Helligånden været til stede på en særlig måde.

INDHOLD

S. 03 — Økonomi
S. 04 — "Verden er større end Vestjylland"
S. 05 — Først tro og tillid – dernæst forståelse
S. 06 — Mission på Kærshovedgård
S. 08 — Fortabelsen er en del af budskabet
S. 10 — Hvad kan vi lære af Ananias af Damaskus?
S. 12 — Helligånden er troens segl og pant
S. 16 — Genåbning! Hurra – men hvordan?

Månedens citat

Man skal aldrig sige: Det der med at flytte til København og læse teologi er ikke en mulighed for mig. Det er jeg selv et ret godt eksempel på. Jeg skubbede tanken om et arbejde i Guds rige væk. Lidt som profeten Jonas, der skulle til Nineveh. Man kan godt lykkes med at sige nej et stykke tid, men en dag kommer der en stor fisk, og så kender vi vist godt resten af historien.

Nicolaj Dam Bendiks

DBI—POSTEN

Redaktion —
Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Mads Due
Stud.theol. Louise Høgild
Stud.theol. Johannes Heule
Stud.theol. Cecilia Harvey

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —
Chr Rahbek Olsen

Tryk —
Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBEL INSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Lund Pedersen
Rektor Børge Haahr Andersen
Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Greek Kofod

GIVER MIN STØTTE MENING?

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Måske har du støttet DBI i mange år – måske er du lige begyndt. Men uanset årene, så kan du sikkert komme til at tænke på, om din gave giver mening.

MobilePay
Giv en gave
33243

Får din kirke nu en god præst? Kommer der de missionærer ud, som du har bedt så meget om? Vil der stadig være kompetente medarbejdere i ungdomsarbejdet? Er der nye prædikanter, sjælesørgere og nogen til at lede frimenighederne?

Det er vigtige spørgsmål at stille både sig selv og DBI, for det er i høj grad derfor, vi eksisterer.

DE STUDERENDE VÆLGER SELV

Men vi bestemmer ikke, hvor de studerende skal arbejde efter endt studium. Det er deres eget valg. Vores opgave er at gøre vores bedste for at give dem, der søger ind hos os, en kompetent og bibeltro teologisk uddannelse og et godt studiemiljø, hvor de også dannes menneskeligt og åndeligt.

DER ER NOGET AT GLÆDE SIG TIL

Og fordi vi har det privilegium at kende vores studerende, så kan vi sige, at der virkelig er noget at glæde sig til for dig, der støtter DBI og venter på nye medarbejdere! Det er opmuntrende at følges med de studerende i disse vigtige år af deres liv, og vi glæder os på dine vegne, fordi du kommer til at få gavn af dem.

FOLKEKIRKE, MISSION, FRIMENIGHED, UNGDOMSARBEJDE...

Vi har studerende, der gerne vil arbejde i folkekirken. Vi har studerende, der er optaget af mission og evangelisation, vi har studerende, der ser arbejdet i frimenighederne som et kald, og vi har studerende, der allerede er dybt engageret i ungdomsarbejdet.

BED FOR DEM – OG BED NYE FREM

Der er noget, som vi særligt vil bede dig om at gøre: Vær med til at bede for de studerende på DBI, og vær med til at bede nye studerende frem. Vi tror, at den kristne menighed såvel som den enkelte har et ansvar for at række kaldet til at læse teologi videre til de unge.

UDEN GAVER GÅR DET IKKE

Det tager tid at uddanne en præst – og der skal penge til både husleje, kaffe, lærerløn og stipendier til de studerende, der ikke kan få SU – og meget mere. Vil du hjælpe os med den del af arbejdet?

- Giv en gave på MobilePay 33 243
- Giv et fast beløb via Betalingsservice
- Opret et gavebrev
- Tænk på DBI i dit testamente

Kontakt vores økonomiansvarlige Maria Popp Jensen på 2526 5503 eller mpj@dbi.edu for at høre mere.

ÅRSREGNSKAB

Du kan nu se DBIs årsregnskab for 2020 på www.dbi.edu

”VERDEN ER STØRRE END VESTJYLLAND”

Interview med stud.theol. Nicolaj Dam Bendiks
Af stud.theol. Mads Due

Sådan siger Nicolaj Dam Bendiks. Men hvordan ender en autolakerer fra Videbæk på DBI? Det spørgsmål havde jeg med, da jeg mødtes med Nicolaj i et solbeskinnet hjørne af Københavns Nordvestkvarter.

”Fra jeg var helt ung, havde jeg et kald”, siger Nicolaj og fortsætter: ”Jeg vidste, at jeg skulle bringe evangeliet videre til andre, men at læse teologi lå slet ikke til mig. Jeg prøvede hele tiden at skubbe tanken væk.”

VENDEPUNKTET

Et bibelskoleophold blev afgørende for vestjyden: ”Jeg var færdiguddannet autolakerer, men jeg kunne mærke, at jeg skulle noget andet.” Kaldet blev ved med at rumstere, og en dag var det muligt at besøge DBI. Den dag blev afgørende.

Nicolaj lægger ikke skjul på, at det var en stor omvæltning at forlade det trygge Vestjylland til fordel for hovedstaden: ”Man kan vist godt sige, at de “tabte skuffen” derhjemme. Det havde aldrig ligget i kortene, at jeg skulle læse teologi i København.”

”Du mærker ikke nødvendigvis, at du bor i en storby”, siger Nicolaj og fortsætter: ”Nordvest er jo dybest set ikke meget anderledes end Videbæk, udover at der er lidt flere udrykninger og pizzeriaer.”

ET LILLE SKRIDT

Nicolaj har nu læst i fire år, men det er kun begyndelsen: ”Det er gået op for mig, hvor fantastisk Bibelen er. Den er så klar og enkel, at et lille barn kan forstå den, og samtidig så dyb og kompleks, at selv Torben Kjær [pensioneret lektor på DBI] aldrig når til bunds i det hele. Jeg har kun lige taget det første spadestik.”

Du skal læse teologi, også selvom du måske ikke nødvendigvis ved, hvad du skal bruge det til bagefter, siger stud.theol. Nicolaj Dam Bendiks.

TIL KOMMENDE TEOLOGER

”Man skal aldrig sige: Det der med at flytte til København og læse teologi er ikke en mulighed for mig. Det er jeg selv et ret godt eksempel på. Jeg skubbede tanken om et arbejde i Guds rige væk. Lidt som profeten Jonas, der skulle til Nineveh. Man kan godt lykkes med at sige nej et stykke tid, men en dag kommer der en stor fisk, og så kender vi vist godt resten af historien.” Gud har det med at få sin vilje.

LYT TIL GUD

”Og så tror jeg, at vi generelt skal blive bedre til at lytte til Gud”, pointerer Nicolaj: ”Du skal læse teologi, også selvom du måske ikke nødvendigvis ved, hvad du skal bruge det til bagefter. Men Danmark og verden har brug for bibeltro teologer. DBI er jo ikke noget bibelskoleophold, men der er alligevel både til hjernen og til hjertet.”

Først tro og tillid – dernæst forståelse

Af Johannes Heule, stud.theol.
Interview med Torgeir Petersen, stud.theol.

Når man læser teologi på et akademisk niveau, kan der være en risiko for, at studierne bliver ren teori. I stedet for at præge ens personlige liv og relationen til Gud, kan undervisningen og de teologiske diskussioner blive ren hjernegymnastik.

Tanken med teologistudiet er naturligvis, at det skal have indflydelse på vores personlige tro. Torgeir, en færøsk studerende på DBI, fortæller om en ”aha-oplevelse” fra studierne, der har præget hans personlige tro og relation til Gud.

VISDOM FRA KIRKEHISTORIEN

”Teologistudierne indebærer en hel del læsning. Jeg har oplevet, at mange af mine ”aha-oplevelser” er sket under min refleksion over det, jeg har læst. En sådan oplevelse fik jeg sidste efterår, da jeg læste en bog om kirkehistorie.”

”Vi var et stykke inde i undervisningsforløbet. De tidlige kirkefædre, apologeter og livlige diskussioner om kristologi lå bag os. Da vi gik i gang med kirkehistorien fra det andet årtusinde, skulle vi lære skolastikken at kende. Vi begyndte med en af dens grundlæggere, Anselm af Canterbury. Den skolastiske bevægelse var kendetegnet af en stærk vilje til at forstå og til at gøre troen forståelig..

Jeg genkendte denne længsel fra mit eget liv. I min personlige tro er jeg drevet af et ønske om at gøre troen forståelig, at udforske og blive klogere på de komplekse områder af troen for at kunne forholde mig til dem. Når jeg derimod er stødt på ting, som jeg ikke har forstået, så har jeg følt en uro over, hvordan jeg skulle agere. Kan jeg bekende det, som jeg ikke forstår? Kan jeg tilslutte mig troen, når visse forhold føles underlige eller ubegribelige for mig?”

I min personlige tro er jeg drevet af et ønske om at gøre troen forståelig, udtaler stud.theol. Torgeir Petersen.

JEG TROR FOR AT KUNNE FORSTÅ

”Anselm af Cantebury, som bar på samme længsel som jeg, blev kendt for at have følgende grundindstilling til teologien: ”Jeg tror for at kunne forstå.” Dette citat talte til mig om, hvilken rækkefølge forstanden og troen bør komme i. I stedet for at skulle forstå alt, før jeg kan tilslutte mig og tro, så må troen og tilliden til Gud komme før forståelsen. Jeg får lov til at tro, selvom jeg ikke forstår alt – og med tiden får jeg måske også lov til at forstå.

Denne aha-oplevelse er et af mange eksempler på, hvordan teologien har påvirket min personlige tro og styrket mit forhold til Gud.”

Mission på Kærshovedgård

Hvad kan give håb midt i afmagt og håbløshed? Det er et spørgsmål, som mennesker på udrejsecenteret Kærshovedgård hungrer efter at få svar på.

Af Anna Lisbeth Sonne, tværkulturel konsulent i Luthersk Mission

På Kærshovedgård ved Ikast i Midtjylland bor pt. mere end 280 afviste asylansøgere på ubestemt tid. En del af disse mennesker søger hjælp og håb i det kristne budskab.

Som utallige gange før står jeg på parkeringspladsen på Kærshovedgård og kigger ind gennem hegnet. Det er snart spisetid, og beboerne kommer slentrende med kurs mod kantinen. Her under nedlukningen er de henvist til at indtage deres mad på sengen eller på gulvet i deres små værelser, som de deler med andre. De tre hovedmåltider er de eneste faste holdepunkter i en triviel hverdag, hvor der intet er at lave udover at spille lidt udendørs fodbold eller game på deres små mobilskærme. De må ikke arbejde og modtager ingen lommepenge.

"SÅ UTÅLELIGT SOM MULIGT"

På tilbagevejen fra kantinen kommer de bærende på hvide papirsposer med aftenens madration, som skal mætte dem indtil i morgen. På lang afstand vidner deres kropssprog om, at Kærshovedgård er et sted, hvor livet leves i et udmattende limbo. Et sted, hvor menneskers håb brister, og hvor savnet af alt det, de forlod i deres hjemland; familien, vennerne, arbejdspladsen, uddannelsen og de hjemlige traditioner og kulturen, forstærkes. Stress, depression og ensomhed er også en uundgåelig del af livet her. Når der ikke er noget at stå op til, tærer det på psyken. Stedet er i sandhed blevet "så utåleligt som muligt". Traumer, de bærer med sig fra flugten og hjemlandets regime, giver søvnløse nætter, og på psykiatrisk afdeling på Herning Centralsygehus er der overbelægning af mennesker fra udrejsecentret. Angsten for at overtræde meldepligten, hvilket udløser fængselsstraffe og de "motivationsfremmende foranstaltninger" i Ellebæk (fængsel), nedbryder dem gradvist.

BIBELCAFÉ – FØR NEDLUKNINGEN

Som et "lys ind i mørket" tilbyder vi dem samvær og nærvær på vores bibelcafé. Vi samles hver torsdag aften i IMs missionshus i den nærliggende by, Bording. Her kan de få et "frikvarter" fra deres hårde liv og være i et kristent fællesskab. Hvor gerne vi end ville, kan vi ikke "fikse" deres liv, men vi kan række dem verdens bedste budskab.

"Khobi?" (Hvordan har du det?) lyder det igen og igen, når vi mødes. Vi giver os god tid til at hilse på dem – se dem i øjnene og få et smil frem. Mange har mistet kontakten til deres familie pga. deres nyvundne tro, men i Guds familie er vi alle brødre og søstre.

Sideløbende med bibelundervisning tilbydes dåbsundervisning. Siden 2016 er mange blevet døbt. Langt de fleste i bibelcaféen er kurdere fra Iran, så persisk lovsang fylder rigtig meget i aftenens program. I tilbedelsen af Gud flyttes fokus væk fra os selv og vores problemer. Efter kaffepausen med god tid til snak, slutter aftenen med "summe-bedemøde" rundt ved cafébordene. Når vi siger farvel ved hegnet, længes jeg allerede efter at se dem igen.

ASYLKORET

Udsprunget af bibelcaféen har vi dannet et mandskor, som så dagens lys i december 2018 ved årets lysgudstjeneste i Københavns Domkirke. Da vi i september 2019 vandt Kristeligt Dagblads årlige kirkelige initiativpris ud af 96 initiativer, kom det til at gå rigtig stærkt. I de efterfølgende måneder fik vi mere end 45 invitationer til forskellige arrangementer rundt om i landet.

UNDER NEDLUKNINGEN

Under nedlukningen er der blevet vendt op og ned på meget i koret. Mange har fået genoptaget deres sager – enkelte har fået opholdstilladelse, mens andre er flygtet til Tyskland i kirkeasyl efter endnu et afslag. Vi savner det unikke fællesskab, vi havde sammen. Niels Simonsen, som også er medarbejder i koret, og jeg håber, at vi i fremtiden igen kan tage afsted med Asylkoret. En journalist spurgte på et tidspunkt en af sangerne, hvilken betydning det har at synge i koret. Svaret kom prompte: "Lovsang giver mig en særlig fred i hjertet midt i det kaos, jeg lever i".

I Coronatiden har vi i længere perioder holdt bibelcafé på Zoom hver torsdag aften. Ca. én gang i måneden har vi været sammen i Ikast og Bording kirke og fejret nadver med hinanden.

DET VI IKKE KAN ÆNDRE

Jeg har været med i arbejdet siden 2016 og som ansat siden december 2018. Når jeg ser tilbage, har der været mange udfordringer, men flest velsignelser! Det har først og fremmest styrket min tillid til Gud, og bønnen er virkelig blevet "mit åndedræt". Alt det, vi ikke kan ændre på, lægger vi sammen over til Gud – at han elsker os og har en plan for vores liv, giver virkelig håb ind i menneskers liv. Det er disse nykristne på Kærshovedgård et levende bevis på.

Fortabelsen er en del af budskabet

Hvordan taler vi om fortabelse til en generation, der ikke tror på, at helvede findes – og hvorfor det er blevet tabu at tale om netop det?

Af Jakob Valdemar Olsen, lektor i religionsfilosofi på DBI og FIUC-CPH

Evangelium betyder godt nyt og det er det, der er kernen i det kristne budskab. Det var, hvad englen sagde til hyrderne på marken: ”Jeg forkynder jer en stor glæde” (LUK 2,10). Glæden er, siger englen, at der er født jer en frelser. Men denne glæde forudsætter noget. Den forudsætter, at vi har brug for glæden. Frelsen sker på baggrund af et behov for frelse. Fordi vores situation er fortabt, har vi brug for redning.

UDEN DOM INGEN FRELSE

Den sandhed formuleres på mange forskellige måder i Bibelen, men pointen er gennemgående: Gud kræver mennesker til regnskab, der er en dom på vej. Jesus befrier os, ifølge Paulus, ”fra den kommende vrede” (1 THESS 1,10) og den vrede kommer særligt til udtryk i Guds dom på den yderste dag. Dette budskab er en del af evangeliet, og hvis det fjernes, mister vi også evangeliet, for det er på den baggrund, at frelsen bliver til.

MEN HVORDAN FORMIDLER VI DET, SÅ DET KAN NÅ OS OG ANDRE?

Vi kan se i Bibelen, at der er mange måder at gøre det på. Og vi ved af erfaring, at mennesker er forskellige og kan nås på forskellige måder. Vi kender til det fra os selv, at forskellige ord når ind til os og rammer os på varierende måder og tidspunkter. Banalt er det jo sådan, at over for danskere må vi tale dansk og ikke kinesisk, hvis budskabet skal frem. Og danskere imellem er der også store forskelle. Vi taler på én måde til små børn og på en anden måde til konfirmander.

Hvad så, når vi står over for nogle, for hvem budskabet er fremmed? Her må vi også overveje formidlingen, hvis vi virkelig ønsker, at budskabet skal nå frem. Hvis man er i en subkultur, hvor man er vant til at bruge ordet helvede, når man taler om kristendom, så virker det i reglen ikke voldsomt at bruge ordet. Tværtimod kan det forekomme velkendt og lidt trygt, for det er den ramme og jargon, man er vant til, det er her, man er hjemme. Hvis man derimod er i samtale med nogle, der ikke er vant til at høre ordet ’helvede’ som andet end et bandeord, så kan det virke langt voldsommere, nærmest som et elektrisk stød, og faren er, at det ikke er andet end det, der høres og opfattes. Det betyder ikke, at ordet er bandlyst i den sammenhæng, men at en bevidsthed om hvem, man taler til, er vigtig.

EN DEL AF BUDSKABET

Når vi ser på den bibelske formidling, så står dommen ikke alene, men den er en del af et større budskab, som dommen må høres sammen med. Hvis det kun er dom, der runger i budskabet, så er den bibelske pointe ikke nået frem.

Jeg har i 21 år været ansat på kvart tid som sognepræst og har i den periode haft mange begravelser. I de taler, jeg har holdt i den situation, har jeg aldrig brugt ordet helvede. Jeg bruger i stedet andre ord for at få budskabet frem, såsom dom eller regnskab. Netop i den situation er følsomheden stor, og man må overveje, hvordan budskabet bedst kan formidles til dem, der er til stede, om at dommen ikke tilhører mennesker, men Gud, og at der er mulighed for frelse til dem, der hører og tager imod.

I andre sammenhænge i kirken har jeg brugt ordet, selvom jeg ikke kan sige, at det er et ord, jeg ofte har brugt. Der er andre ord, der hyppigere falder mig ind, hvilket også er tilfældet i Bibelen. Det, der er vigtigt, er sagen.

FORNÆGTELSE BÅDE I OG UDEN FOR KIRKEN

Samtidig må vi også være bevidste om, at fornægtelse af helvedes eksistens er stor, og der er mange både i og uden for kirken, der ikke vil høre tale om sagen. Denne fornægtelse er en del af kulturen og er en kultur, der uundgåeligt også præger os, der ønsker at fastholde den bibelske tale. Jeg, for min del, har heller ikke stor glæde ved at tale eller skrive om det. Derfor må vi være bevidste om, at der her er en sandhed, der skal fastholdes og må nævnes samtidig med, at vi holder os for øje, hvordan vi bedst får formidlet sagen, så den bliver hørt, forstået og taget imod.

EVIGHEDSBETYDNING

Indgangen til emnet kan være mangfoldig. Det kan for eksempel ske ved at tage udgangspunkt i, hvordan Jesus taler om dommen. Eller man kan pege på menneskets betydning, at det er et liv med evig værdi, og at den dom, der lyder over vores liv, runger helt ind i evigheden. Det, at det menneskelige liv har evighedsbetydning, giver det en alvor og en tyngde, som løfter det op i værdi, og gør, at den evige Gud vil ofre sig selv og sit eget for at nå mennesket. Gud er villig til at gå i helvede for mennesker, hvilket viser, at mennesket og dets liv er ikke ligegyldigt, men har uendelig værdi.

HVAD KAN VI LÆRE AF ANANIAS AF DAMASKUS?

Vi ved ikke så meget om Ananias, men alligevel spiller han en afgørende rolle i Paulus' omvendelse.

Af Christian Schøler Holmgaard,
adjunkt i Ny Testamente på DBI og FIUC-CPH

Paulus er vel sagtens den person i Det Nye Testamente, hvis liv vi ved mest om, bortset fra Jesus. Der er ingen tvivl om, at Paulus er en vigtig person i Det Nye Testamente, og beretningen om Paulus' omvendelse er den omvendelse i Det Nye Testamente, der får mest opmærksomhed. Begivenheden bliver beskrevet hele tre gange i Apostlenes Gerninger (APG 9,1-19 22,3-,16 OG 26,9-18), og Paulus beskriver selv hændelsen i Galaterbrevet (1,13-16). Denne artikel skal dog ikke handle om Paulus, men om en langt mindre kendt person, der spiller en afgørende rolle i Paulus' omvendelse. Ananias af Damaskus (som ikke skal forveksles med Ananias, Safiras mand (APG 5,1-11).

Vi ved meget lidt om Ananias. Han optræder kun i forbindelse med beskrivelserne af Paulus' omvendelse. Han bliver kaldt en discipel (APG. 9,10) og en, der levede fromt efter loven og var velanskrevet blandt alle jøderne på stedet (APG 22,12). Vi ved ikke, hvordan og hvornår han er kommet til tro, måske var han en af de 3000, der blev omvendt i forbindelse med Peters prædiken pinsedag (APG 2,41)? Andre har spekuleret over, om han var en de 72 disciple, som Jesus sendte ud på en mission (LUK 10,1-20).

Det afgørende er dog, at han var på rette sted på det tidspunkt, hvor Gud skulle bruge ham, og at han lyttede til Jesu stemme. Man kan egentlig godt forundres over, at der overhovedet var nogen kristne tilbage i Damaskus, da Saulus, som Paulus hed før han blev omvendt, ankommer. Rygtet om Saulus' planer om at arrestere alle kristne i Damaskus havde tydeligvis nået Damaskus, før han ankom. Ananias var alligevel blevet i byen nok med stor ængstelse for, hvad der ville ske.

KALDET, TROEN OG FRYGTEN

Det var i den situation, at Jesus viste sig for Ananias i et syn og kaldte på ham. Ananias svarede: "Ja, Herre!". Han kendte Jesu stemme og havde tillid til den. Men da Jesus så bad ham om at gå hen og opsøge Saulus fra Tarsus, fik piben en anden lyd. Det var som om han glemte, hvem han talte med, og han forsøgte at forklare Jesus, hvad det egentlig var, han bad ham om. Man kan forestille sig, at han forsigtigt, måske med bævende stemme, forsøgte at minde Jesus om, hvem ham der Saulus var. Han begyndte muligvis sin sætning med et usikkert og forvirret: "Øh … Herre, jeg har hørt af mange, hvor meget ondt denne mand har gjort mod dine hellige i Jerusalem. Og her har han fuldmagt fra ypperstepræsterne til at fængsle alle dem, der påkalder dit navn." Her kom Ananias' frygt for Saulus klart til udtryk. Han viste svaghed. Han havde ikke en urokkelig tillid til Jesus. Faktisk mindede han om mig selv her! Jeg tror, jeg ville have reageret på nogenlunde samme måde, for tænk nu, hvis Jesus havde glemt den der lille detalje. Ham der Saulus var altså farlig! Vidste Jesus ikke det?

Selvfølgelig vidste Jesus alt om Saulus. Han var ikke desto mindre udvalgt af Jesus til at forkynde evangeliet om ham "for hedninger og konger og Israels børn" (APG 9,15). Derfor skulle Ananias gå til Saulus – og han endte også med at adlyde. Han opsøgte Saulus, som var blevet blind i forbindelse med, at Jesus havde åbenbaret sig for ham i et skinnede lys på vejen. Ananias lagde hænderne på ham, så han igen kunne se – og døbte ham.

EN LILLE MEN AFGØRENDE ROLLE

På det her tidspunkt forsvinder Ananias fra historien, og vi hører ikke om ham igen. Hans rolle var lille, men afgørende. I Ananias ser vi en mand, der vaklede, da han hørte, hvad Gud bad ham om at gøre. På trods af sin tøven endte han alligevel med at være trofast og lydig. Selvom han til at begynde med troede, at han vidste bedre end Gud, så endte han med at overgive sig til Guds kald. Ved at gøre det, kom han til at døbe kirkehistoriens største missionær.

HVAD KAN VI LÆRE AF ANANIAS?

Ananias er på mange måde god at spejle sig i som kristen. Paulus er uden tvivl et stort forbillede, og vi kan lære meget af at efterligne ham, men han var samtidig udvalgt af Gud til en helt særlig opgave. Ingen af os kommer til at spille så stor en rolle som Paulus i Guds frelsesplan. Ananias viser os, at de mindre roller også er afgørende. Jesus giver Ananias indblik i det store perspektiv for at overbevise ham. Det perspektiv får vi ofte ikke indblik i, men vi må stole på, at Jesus har det store overblik, og vi må være bevidste om, hvad vores lydighed i det kald, han giver os, betyder i hans plan. Vi må som Ananias stole på Jesus, på hans ord og lytte til hans stemme hver dag.

Helligånden er troens segl og pant

Helligånden har altid været til stede ligesom Faderen og Sønnen, men siden den første pinsedag har Helligånden været til stede på en særlig måde.

Af Kristoffer H. Enevoldsen, frimenighedspræst

På Kristi Himmelfartsdag markerede vi, at Kristus, Guds Søn fór til himmels for at indtage pladsen ved Gud Faders højre hånd. Til Pinse markerer vi derimod, at Gud Helligånd foretog den modsatte rejse. En slags åndelig ministerrokade.

Det skal ikke forstås sådan, at Kristus så ikke længere er nær os her på jorden For det har han lovet, at han er – i forkyndelsen, i nadveren, når de hellige forsamles i hans navn, eller i de troendes hjerter ved Helligånden.

Det skal heller ikke forstås sådan, at Helligånden har været fraværende indtil nu. Han var både til stede ved skabelsen, han talte igennem profeterne i Det Gamle Testamente, og han udvirkede Jesu mirakuløse undfangelse. Men siden pinsedag har Helligånden været til stede på en helt særlig måde. Hvordan det?

EN TREENIG FRELSESPLAN

Et af de steder, hvor vi får indsigt i, hvad Helligåndens særlige rolle er, er i Efeserbrevet 1,13-14. Paulus starter i vers 3 med at fremlægge Guds frelsesplan med udgangspunkt i Treenigheden: Faderen planlagde en frelsesplan og forudbestemte Sønnen dertil. Sønnen udvirkede frelsesplanen og gav adgang til Guds rige nåde ved sit blod.

Men hvad er så Helligåndens særlige opgave? ”I [Kristus] blev også I, da I hørte sandhedens ord, evangeliet om jeres frelse – i ham blev også I, da I kom til tro, beseglet med forjættelsens hellige ånd, som er pantet på vor arv, indtil forløsningen kommer for hans ejendomsfolk, til lov og pris for hans herlighed.” (EF 1,13-14)

HELLIGÅNDENS SÆRLIGE ROLLE

Helligåndens opgaver er mangfoldige. Han kalder, genføder, formaner, styrker og udruster. I verset fra Ef 1, 14 nævner Paulus dog to ting, som jeg sjældent har hørt italesat om Helligånden: Han besegler de hellige, og han er pantet på vores arv. Det samme kan vi læse i 2. Korintherbrev 1,22.

BESEGLE

Ordet ”besegle” kan på græsk ikke adskilles fra ordet ”forsegle”, hvorfor det har en række betydninger. Det kan betyde at bekræfte nogets gyldighed gennem en bestemt handling for at markere autenticitet og autoritet – som når man stempler et dokument. I bibelsk sprogbrug kan ordet også betyde at mærke nogen fysisk eller psykisk med et kendetegn for at markere et tilhørsforhold. Fx som de 144.000 beseglede i Johannes Åbenbaringen, som hører Gud til. Ordet bruges også til at beskrive, hvordan Jesu grav forsegles, så den var beskyttet. Ligesom bogrullen i Johannes Åbenbaringen er forseglet, for at skærme dens indhold.

HVORDAN SKAL VI FORSTÅ HELLIGÅNDENS BESEGLING?

Eftersom vi ikke tydeligt hjælpes på vej i versenes sammenhæng, så er den bedste mulighed at lade tvetydigheden stå: Gud sendte Helligånden til os for at besegle os, hvorved han markerer vores tilhørsforhold til ham. Vi er hans. Vi er ikke kun skabt i hans billede, men vi er også blevet købt fri til at tilhøre ham. Men han besegler os også med sin ånd, Helligånden, for at beskytte og skærme os: Er vi beseglede med Helligånden, så kan ingen anden ånd eller magt trænge sig ind. Holder vi os til evangeliet og de nådemidler, Gud har anvist os, så vil Helligånden i os værne os mod alt ondt.

PANT

Det andet ord, Paulus bruger, er pant. Han skriver: Helligånden er vores pant. Pant er et bevis på retten til noget. En pantflaske er dit pantbevis på, at pantsystemet skylder dig 3 kr. Et tinglyst pantebrev er bankens bevis for de penge, du skylder på dit huslån. Med andre ord kan banken, hvis du ikke kan betale renter og afdrag, kræve ejerskab over dit hus.

Helligånden er din pant på den evige arv, som Jesus vandt til dig. Du kan pege på Helligånden og sige: Her er mit bevis på, at en evighed på den nye jord venter mig. Helligånden er din garanti. Gud overlader ikke sine børn til uvished. Eller gør han?

HAR JEG HELLIGÅNDEN?

Hvordan kan jeg vide, at jeg har Helligånden? Og at Helligånden har beseglet mig og er min pant? En pantflaske kan jeg tage i hånden. Banken har en (digital) kopi af pantebrevet. Det er håndgribeligt og synligt. Til sammenligning er Helligånden en lidt ”flygtig” størrelse.

Bibelen giver os hjælp, hvis vi kæmper med denne anfægtelse. Lad mig spørge: “Tror du på Jesus?”. Hvis svaret er ja, så har du Helligånden. For enhver som hører Kristus til, har hans ånd (ROM 8,9). Måske du har lyst til at indvende: “Men hvordan ved jeg så, om jeg er kristen?”. Til det svarer Paulus: “For hvis du med din mund bekender, at Jesus er Herre, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du frelses.” (ROM 10,9). Hvis du med andre ord ønsker, at den korsfæstede og opstandne Jesus skal være din frelser og herre, så er han din frelser og herre. Så har du Helligånden, for uden ham ville du slet ikke kunne ønske det. Og så er han pant og segl for dig.

Glædelig pinse!

DBI / DANSK BIBEL INSTITUT

Hvem skal forkynde for dine børnebørn?

Overvejer du at testamentere noget af din arv til uddannelse af bibeltro teologer?

HUSK, at du kan testamentere, uden at det går ud over arven til dine efterladte.

DBI tilbyder rådgivning og gratis hjælp med udfærdigelse af testamentet.

Kontakt DBI på dbi@dbi.edu eller 3313 5500.

tjek djurslands.dk

djurslands efterskole

penta byg a|s

Stor erfaring, høj kvalitet

eMissio

Gratis online tidsskrift om teologi

I onlinetidsskriftet eMissio kan du læse aktuelle artikler om forskning i teologi og mission formidlet på en forståelig måde.

www.dbi.edu/emissio-online-teologi/

DBI / DANSK BIBEL-INSTITUT

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed – Arbejdsmiljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

	REGULAR	BUSINESS	PREMIUM
	Første gang 15.000 kr.	Første gang 25.000 kr.	Første gang 35.000 kr.
	Efterfølgende gange 12.000 kr.	Efterfølgende gange 18.000 kr.	Efterfølgende gange 22.000 kr.
Spørgeskema			
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt
» Sprog	1	2	3
» Logo	√	√	√
» Baggrundsbillede		√	√
» Billede/video		√	√
» Indflettede data			√
» Hop & betingelser			√
Gennemførelse			
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML
» Respondenter	100	500	1.500
» Baggrundsvariable	1	2	3
» Påmindelse(r)	1	1	2
» E-mail, eller	√	√	√
» Link	√	√	√
» PC	√	√	√
» Tablet		√	√
» Smart Phone		√	√
» Online statistik		√	√
Analyse			
» Gennemførelse	√	√	√
» Frekvens	√	√	√
» Benchmark		√	√
Rapportering			
» Excel/Word rådata	√	√	√
» PowerPoint præsentation		√	√
» Online		√	√

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

ID nr. 42472

PP
BLADKOMPAGNIET
Kontakt 44 51 73 37

Genåbning! Hurra – men hvordan?

Af Christian Canu Højgaard, valgmenighedspræst,
leder af Center for Teologi i Praksis, underviser i GT.

I skrivende stund er samfundet i fuld gang med genåbningen. Hverdagen og livet kan så småt begynde at vende tilbage til det "gode gamle".

Det er helt sikkert tiltrængt. Hvor isolationen har været god for virusbekæmpelsen, er der ganske givet et efterslæb på mange andre områder. For vi er sociale væsener, og vi trives bedst i fællesskab.

Men genåbningen giver også anledning til eftertanke. For måske bliver ikke alt det samme som før. Ja måske er det ligefrem bedre, at nogle ting bliver anderledes. Mange har i coronatiden fået sat tilværelsens ræs et gear eller to ned, og det er sikkert ret sundt. Andre har haft en stressende tid og glæder sig til mere normale arbejdstider.

I kirkerne og de kristne foreninger melder der sig en lang række spørgsmål: Skal vi vende tilbage til præcis de samme aktiviteter og mødeformer som før? Har vi gjort os nogle erfaringer, som vi kan tage med videre?

Én ting er sikker. Vi har hver især forskellige opfattelser af Corona-tiden. For nogle har det næsten været en ferie, hvor man med god samvittighed kunne trække stikket. Det har været nemt at komme i kirke, for man kunne bare smide sig på sofaen med en telefon eller en computer derhjemme. For andre har det været en stressende tid med konstant nye restriktioner at forholde sig til. Og andre igen har været ramt af sygdom og ensomhed.

Det er den virkelighed, som vi som kirker og foreninger står over for, når genåbningen for alvor træder i kraft. Så der er brug for, at vi med det gamle ord "besinder" os på, hvordan vi igen finder sammen som fællesskab – måske på nye måder?

Tak for

- At vi kan uddanne bibeltro teologer
- At vi langsomt kan genåbne DBI
- At vi fik et lille overskud i 2020

Bed for

- De studerendes online eksamen
- At nogle følger kaldet til at læse teologi
- De studerendes tilbagevenden til DBI